

[Jensen (Broby).]

sige, at det er, som man tager det. Det kommer an paa, hvad man ser det i Forhold til. Det er ingen stor Løn, hvis man sammenligner med de Lønninger, der gives inde i Byen, men det er en stor Løn, naar man sammenligner med de Lønninger, der gives ude paa Landet, hvor disse Folk bor, og det er jo dem, man maa sammenligne med. Og hvis vi ser paa, hvordan det stiller sig med Hensyn til de private Skove, laa Lønningerne der, allerede inden denne Overenskomst blev sluttet, ca. 15—20 pCt. lavere, end Lønnen dengang laa i Statsskovene. Det vil altsaa sige, at man i Forvejen var betydeligt højere oppe med Lønninger i Statsskovene end i de private Skove.

Jeg hørte den ærede Ordfører gøre opmærksom paa, at Pristallet var steget. Jeg vil dertil sige, at da vi fik den sidste Overenskomst med Skovarbejderne i 1929, laa Pristallet paa 173 Points, og nu i Oktober, da den nye Overenskomst blev sluttet, var det nede paa 166, saa heller ikke dette berettigede Landbrugsministeren til at slutte denne Overenskomst med Skovarbejderne. Den koster jo her paa Finansloven 152 400 Kr. under Landbrugsministeriet og 17 400 Kr. under Undervisningsministeriet for Sorø Akademi, i alt altsaa ca. 170 000 Kr.

Ser man paa Skovenes Rentabilitet, hørte jeg nok den ærede Ordfører sige, at Rentabiliteten var god, men det vil jeg sætte et stort Spørgsmaalstegn ved. Jeg tror nemlig ikke, der er god Rentabilitet for Skovene. Jeg ved vel, at man har faaet nogen Indtægt ved den forøgede Hugst, og navnlig ved den forøgede Hugst af Gavntræ; men vi skal huske paa, at det er en Kapitaludtagning, der sker ved den stærke Hugst af Gavntræ i Statens Skove, og tager man det i Betragtning, vil jeg ikke tro, at Statsskovene forrenter sig. Ser vi paa de Produkter, man oparbejder i Skovene, ligger Brændepriiserne i Øjeblikket under Prisen for Brænde før Krigen, og da det dog er den største Part af Produkterne, der anvendes til Brænde, vil jeg slet ikke tro, at der er Mulighed for, at man kan faa Forrentning af Statsskovene.

Naar vi er gaaet imod denne Overenskomst, som vi mener Landbrugsministeren uberettiget har sluttet, har vi ikke gjort det, fordi vi misunder Skovarbejderne den Forhøjelse, der her finder Sted, men vi har gjort det, fordi vi mente, at det var et daarligt Tidspunkt for Staten til at gaa foran med Forhøjelse af Lønninger. Vi har ment, at man skal sammenligne disse Lønninger med Lønningerne for de Folk, der bor ude

paa Landet, og de ligger meget over de Lønninger, der gives i det private Erhvervsliv. Derfor gaar vi imod og ikke af nogen ond Vilje. Vi mener ikke, det er den højtærede Landbrugsministers Opgave at sætte Niveauet for Lønninger op ude paa Landet, saa længe vi lever under den Krise, som vi lever under derude, hvor man jo ikke kan give de Lønninger, som kan gives inde i Byerne. Vi mener, den højtærede Landbrugsminister har til Opgave at værne Landbrugget og ikke at være den mest ivrige Tariffminister, vi har, til at trække Lønningerne op, og det er ud fra disse Bevegrunde, mit Parti ønsker at stemme imod Ændringsforslagene til § 1 under Nr. 3—7 og 10—17.

Korsgaard: Naar man træffer det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, saadan som han er til daglig, vil vist de fleste mene, at han egentlig er en god Borger, men engang imellem vaagner den gamle Adam i det ærede Medlem, og denne gamle Adam, som ikke er af de bedste, er vaagnet i Dag, idet det ærede Medlem i Forbindelse med Skovarbejdernes Lønninger rullede sig ud og sagde: Ja, nu ser vi, at Venstre og Konservative, som jo antagelig ingen Stemmer kan faa fra den Side, ikke vil være med til at give disse Folk en rimelig Løn. (*Afbrydelse: Hør!*). Var der nogen, der sagde Hør? Ja, ja, om det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen tror jeg nu i Almindelighed ikke, man vil sige, at han saadan jævnt hen set er en rar Borgermand; han er det nok øjeblikvis, men han er saa uberegnelig, og det kan derfor ikke forekomme forbavsende, naar der en Gang imellem sker en Eksplosion hos det ærede Medlem. Men dette her med det politiske kan man jo godt sige, og man kan jo ogsaa fremdrage, at da man stod over for Tjenestemændene, gik vi med til den Forhøjelse, som vi ogsaa træffer her i Finansloven, paa 7 Mill. Kr. Det ærede Medlem sagde, at vi gik dog med, omend nølende. Mon ikke ogsaa denne lille Bemærkning havde en vis politisk Tendens? Jeg ved ikke af, at det var hverken med særlig Glæde eller med særlig Modvilje, man gik med til denne Bevilling, lige saa lidt som til de fleste andre, der følger af Lov. Der gaar vi simpelt hen med til dem, fordi de er en Følge af Lov, og derfor at sammenstille disse Bevillinger paa henholdsvis 7 Mill. Kr. til Tjenestemændene og Forhøjelsen af Skovarbejdernes Løn er i sig selv en Urimelighed.

Om nu denne Forhøjelse af Skovarbejdernes Løn, som er foreslaaet, er berettiget, kunde jo være en Sag, man virkelig